

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היוני

קידושין דף ס"א למסקנא

דף ס"א ע"א

א. המקדיש שדהו, בזמן שהיובל נוהג, נותן בזרע חומר שעורים חמשים שקל כסף. היו בה נקעים עמוקים עשרה טפחים, אם הם ראויים לזריעה, נמדדים בפני עצמם. ואם הם מלאים מים, וכן סלעים גבוהים עשרה שאינם ראויים לזריעה, אין נמדדים לא בפני עצמם ולא עם השדה. ואם הם פחות מעשרה, נמדדים עם השדה.

ב. הקדיש שדה שיכול לזרוע בה לתך (חצי כור), חצי לתך, סאה, תרקב, חצי תרקב, או רובע, פודה אותו לפי החשבון של חמשים כסף לחומר שעורים.

ג. האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, והיו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים או סלעים גבוהים עשרה טפחים, אפילו אם הם ראויים לזריעה, אין נמדדים עמה. שאין אדם רוצה שיתן את מעותיו בשדה אחת, ויראה לו כשנים וכשלשה מקומות. היו פחות מעשרה טפחים, נמדדים עמה.

ד. קידש את האשה על מנת שיש לו בית כור עפר, ויש לו בית כור שיש בה נקעים עמוקים עשרה טפחים או גבוהים עשרה, אם הם ראויים לזריעה מקודשת, שהוא יטריח לזרוע עבורה ולהביא לה.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף ס"א ע"ב

א. לשיטת רבי מאיר, תנאי שאינו כפול כתנאי בני גד ובני ראובן, אינו תנאי. ולרבי חנינא בן גמליאל גם אם לא כפל התנאי, הוא קיים, ובני גד כפלו את תנאם, כדי שאם לא יקיימו ינחלו בארץ כנען כשאר האחים.

ב. "אם תיטיב שאת, ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ". לרבי מאיר נכפל כדי שיתקיים התנאי. ולרבי חנינא בן גמליאל, כדי שלא יהיה משמעו שאם לא ייטיב לא יקבל לא שכר ולא עונש. וכן 'אם בחוקתי תלכו' וגו', ו'אם בחוקתי תמאסו'. וכן 'אם תאבו ושמעתם' וגו', ו'אם תמאנו ומריתם' וגו'.

שלום

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il